

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Lauantai 7.7.2018
Aamuseurat klo 8.30
Heikki Holopainen

28 vuotta sitten, lauantaina 7.7., saatoin äitini haudan lepoon. Äitini välityksellä sain vuonna 1970 taivaallisen välähdyksen, lopullisen ikävän Jumalaan.

Olin 18-vuotiaana sisareni kuolinvuoteen äärellä. Äitini lausui Herran siunauksen. Sillä hetkellä tapahtui jotain ihmeellistä. Ihmeellinen valo valtasi viileään huoneeseen, lämpö virtasi keskellemme, oli hyvä olla.

Tuo hetki jätti ikävän, joka on kestänyt elämäni ajan. Hetki antoi minulle myös vahvan tehtävän elämälleni. Tuosta ihmeellisestä ikävästä Hyvää Jumalaa kohtaan halusin lähteä kertomaan nuorisolle. Työurani sainkin tehdä nuoriso -pappina ja kansanopiston opettajana ja rehtorina.

On ollut hyvä kokea, että Taivaan Isä on pitänyt vahvasti tuolla tiellä. Lukemattomia opetuksia on ylhäältä elämään tullut. Tässä yksi. Meillä on kolme poikaa. Kun pojat olivat pieniä, valmensin kahta vanhempaa lentopallossa. Kävimme joka perjantai harjoituksissa pienimmän 3-vuotiaan jäädessä kotiin.

Oli taas lähdön aika. Tulin pihalle ja sanoin: "No niin pojat, lähdetään!" Silloin tajusin tehneeni virheen. Takaani lähestyivät pienet askeleet, hihaani tartuttiin ja ruskeat silmät katsoivat suoraan minuun ja kuulin 3-vuotiaan kysyvän: "Iti, talkoititko myöt minua?" En voinut kuin vastata: "Kyllä, tarkoitin myös sinua!" Tuona iltana maailman onnellisin 3-vuotias juoksi 1,5 tuntia ympäri salia.

Ajattelin sillä hetkellä tehneeni lähes jumalaisen teon. Mutta kyllä minä jouduin toteamaan, kuinka mitätön tuo tekoni oli Kaikkivaltiaan Jumalan rakkauden rinnalla. Pojalleni oli laiha lohtu päästä kerran iloon. Kuinka monta kertaa hän oli jäänyt pettyneenä ikkunaan katsomaan, kun auto lähti pihasta.

Taivaan Isä tarkoittaa meitä, hän ottaa meidät aina mukaan. Psalmi 139 kertoo turvallisesta suojeluksesta missä saamme elää. Siellä ovat sanat: "Istunpa minä tai nousen, sinä sen tiedät, sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa."

Kaikkivaltiaan tiedossa ovat kaikki ajatukseni niin kaukaa, kun vielä en edes ymmärtänyt, mihin olisi pyrittävä. Hän myös tuntee kaikki tieni, häntä ei voi paeta mihinkään. Kaikki sanani ovat hänen tiedossaan, hän kuulee kaiken. Voiko sen selvemmin sanoa, mihin Jumalan lapsi voi luottaa!

Hyvin usein ajattelemme, että kun meillä on vaikeaa, vain silloin Jumala on vierellämme. Ajattelemme, että vain tällaisilla elämän äärialueilla Herra tarttuu käteemme, taluttaa ja ohjaa oikealle tielle. Mutta näin ei pelkästään ole. Hän rakastaa meitä elämämme jokaisella hetkellä. Elämän arjessa hän on vierellämme, silloin, kun menee hyvin ja silloin, kun menee huonosti.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Jaakko Haavio on tuon totuuden aina läsnäolevasta ja meitä rakastavasta Jumalasta pukenut elämänohjeeksi. Hän kehottaa meitä pysähtymään ja katsomaan taaksepäin ja kiittämään, katsomaan eteenpäin ja luottamaan sekä katsomaan ylöspäin ja uskomaan.

Taaksepäin katsoessamme näemme elämän ilot ja surut, näemme asiat, joihin on helppo palata, mutta myös asiat, jotka kirpaisevat ja joita ei mielellään muistele. Mutta kaikki tulee Taivaan Isältä ja kaikki on Hänen johdatuksessaan tapahtunut meidän parhaaksemme.

Sitä, mikä on tuleva, me emme tiedä. Ainoa tapa astua tulevaan on luottaa, että se Kaikkivaltias Hyvä Jumala, joka tähän saakka tuonut, ei jätä tehtävänsä kesken, vaan vie eteenpäin turvallisesti.

Ylöspäin katsoessamme saamme uskoa siihen, että on olemassa kolmiyhteinen Jumala, joka tuntee meidät, kuulee rukouksemme, auttaa ja johdattaa meidät iankaikkiseen elämään, Taivaan iloon. Se Jumala, jolle me olemme äärettömän tärkeitä ja joka on aina lähellämme.

Aloitin puheeni taivaallisesta valon välähdyksestä. Haluan päättää puheeni menneen kevään kokemukseeni. Olin palaamassa pojan poikani luota lapsenhoitohommista. Olo oli mukavan päivän jälkeen kepeä ja kepeämmäksi muuttui, kun radiosta alkoi kuulua kauniin naisäänen laulamana virren 548 sanat: "Tule kanssani Herra Jeesus, tule, siunaa päivän työ. Tule illoin ja aamuin varhain, tule vielä, kun joutuu yö, tule vielä, kun joutuu yö." Olo vain parani, aloin hyräillä mukana, lopulta lauloin antaumuksella tuota kaunista virttä. Hetki tuntui pyhäältä.

Aloitin toista säikeistöä: "Tule askele askeleelta, minun kanssani kulkemaan." Silloin välähti, kirkas valo täytti auton. Se ei ollut nyt taivaallinen valo. Tunnelmoidessani kaasujalkani oli huomaamatta painunut alemmaksi ja peltipoliisi ilmoitti, että liian alas. Kyllä harmitti. Elämän vastamäki oli minut kohdannut. Laulunni loppui siihen. Mutta radiosta kuului samaan aikaan, kuinka kaunis naisääni jatkoi virren loppuun: "Sua ilman en saata olla, pysy luonani ainiaan, pysy luonani ainiaan."

Hyvä juhlavieras: Vaikka mitä sattuisi, meitä ei hylätä. Ja me saamme täysin rinnoin yhtyä virren pyyntöön: "Pysy luonani ainiaan!"

Ja Hän pysyy!